

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายสมชาย พงษ์ธา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๕/๒๕๕๐

เรื่องพิหารณาที่ ๑๘/๒๕๕๐

วันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายพรเทพ ศิลาแรง ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดกรณีนายพรเทพ ศิลาแรง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้อง ส่งคำร้อง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ กรณีนายพรเทพ ศิลาแรง ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๘) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมือง ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในปีงบประมาณ ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีมีรายได้รวมทั้งสิ้น ๑๕๒,๕๔๕,๑๔๘.๕๖ บาท จึงมีผลให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณียื่นเข้ารับตำแหน่งและกรณียื่นพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้องแล้วเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ตามลำดับ แต่เมื่อครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณียื่นพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีฯ และเอกสารประกอบดังกล่าว

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกร้องชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบดังกล่าวรวม ๓ ครั้ง ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๗/๐๔๓๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๘ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๗/๐๘๓๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๗/๑๗๘๕ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ แต่ผู้ถูกร้องมิได้ชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีฯ และเอกสารประกอบแต่อย่างใด

ต่อมาผู้ร้องมีคำสั่งเรียกผู้ถูกร้องมาให้ถ้อยคำ ซึ่งผู้ถูกร้องให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในวาระปี ๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีอีกสมัยในวาระปี ๒๕๔๗ ผู้ถูกร้องเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องมาแล้วรวม ๓ ฉบับ คือกรณียื่นเข้ารับตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๔๓ กรณียื่นพ้นจากตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๔๗ และครั้งล่าสุดกรณียื่นเข้ารับตำแหน่งในวาระปี ๒๕๔๗ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๘ แต่ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ส่วนกรณียื่นพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว

เป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชี ฯ เนื่องจากไม่สามารถรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินของกลุ่มสมรสได้ ผู้ถูกร้องทราบว่าหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ โดยได้รับหนังสือแจ้งเตือนจากสำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อประมาณปี ๒๕๔๘ จำนวน ๒ - ๓ ฉบับ และทราบว่ากรมไม่ยื่นบัญชี ฯ มีโทษห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี และมีโทษทางอาญา

ผู้ร้องได้พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเสนอเรื่องขอให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีตามความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓

คณะกรรมการรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องและให้ส่งสำเนาคำร้องแก่ผู้ถูกร้องเพื่อยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาที่มีความสรุปว่า ผู้ถูกร้องมิได้จงใจที่จะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ เนื่องจากผู้ถูกร้องและภรรยาไม่สะดวกเรื่องการเงินและแยกกันอยู่โดยไม่ได้ติดต่อกัน ต่อมาเมื่อผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีครบวาระและได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีอีควาระหนึ่ง ผู้ถูกร้องได้ขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินของภรรยาเพื่อยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งอีควาระ แต่ได้รับการปฏิเสธ ผู้ถูกร้องจึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะของผู้ถูกร้องเท่านั้น ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๔๘ ผู้ถูกร้องได้รับหนังสือเตือนจากผู้ร้องให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกร้องพยายามไปขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินของภรรยาหลายครั้ง แต่ภรรยาของผู้ถูกร้องไม่ยินยอม วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องได้ไปให้ถ้อยคำ

ต่อผู้ร้องตามคำสั่งเรียก หลังจากนั้นผู้ถูกร้องพยายามติดต่อขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินจาก ภรรยาอีกหลายครั้งแต่ยังไม่ได้ ประกอบกับในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๐ บิดาของผู้ถูกร้องเจ็บป่วย ด้วยโรคเบาหวาน ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลบ่อยครั้งจนแพทย์ต้องตัดเท้า เป็นเหตุให้ผู้ถูกร้อง ต้องดูแลบิดาโดยพาบิดาไปทำแผลทุกวัน ต่อมาวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องได้ปรึกษานายจร ตันท์พรชัย ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี นายจรรับอาสาไปขอร้องภรรยา ผู้ถูกร้องเพื่อขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินจนได้รับเอกสารมา ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้อง จึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และยื่นเพิ่มเติมในกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๔๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งในปี ๒๕๔๗ อีกวาระ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

พิจารณาแล้ว ขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ได้มีประกาศใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคสี่ บัญญัติให้บรรดาคดีใดที่อยู่ใน ระหว่างดำเนินการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรานี้ดำเนินการ ต่อไป คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้ดำเนินการปรับปรุงให้เป็นไปตามที่บัญญัติ ไว้ในรัฐธรรมนูญศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีตามคำร้องของผู้ร้องต่อไปได้

ปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยในประการที่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ หรือไม่ ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีมีรายได้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๒ รวมทั้งสิ้น ๑๕๒,๕๔๕,๑๔๘.๕๖ บาท จึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ปรากฏว่าผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวตามวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ โดยผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓ ตามลำดับ แต่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

พิจารณาแล้ว ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีตามวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องทราบว่า มีหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ซึ่งผู้ถูกร้องก็ได้ยื่นบัญชีดังกล่าวเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ภายหลังจากเมื่อผู้ร้องตรวจพบ สำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกร้องชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบในกรณีดังกล่าวถึง ๓ ครั้ง ซึ่งผู้ถูกร้องยอมรับว่าได้รับหนังสือไว้แล้ว แต่ผู้ถูกร้องกลับเพิกเฉยมิได้ชี้แจงเหตุผลใดต่อผู้ร้อง ข้อที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องพยายามขอคัดสำเนาเอกสาร

เกี่ยวกับทรัพย์สินของภรรยาหลายครั้ง แต่ภรรยาไม่ยินยอมเนื่องจากผู้ถูกร้องและภรรยามีสาเหตุ
โกรธเคืองกันจนแยกกันอยู่ทำให้ผู้ถูกร้องไม่อาจยื่นบัญชี ฯ และเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีนั้นก็เห็นว่าผู้ถูกร้องยังสามารถยื่นบัญชี ฯ และเอกสารประกอบ
เฉพาะของตัวผู้ถูกร้องได้ดังเช่นที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ และเอกสารประกอบเฉพาะของผู้ถูกร้อง
มาแล้ว กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๔๗ ส่วนที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าในช่วง
เดือนเมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นมา ผู้ถูกร้องต้องดูแลบิดาซึ่งเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานโดยพาไปทำแผล
ทุกวันนั้น หากเป็นความจริงก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังจากกำหนดเวลาที่ทำให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ
และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีได้ผ่านพ้นไปแล้ว ข้ออ้างดังกล่าว
ของผู้ถูกร้องล้วนไม่มีเหตุผลให้รับฟังได้ การที่ผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการอย่างใด ทั้งที่รู้อยู่แล้วว่า
การละเลยหรือเพิกเฉยไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมีโทษทางอาญา
พฤติการณ์จึงสื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องไม่ใส่ใจต่อหน้าที่อันสำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ที่จะต้องปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัดเพื่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ที่ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองมาแล้ว แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ และ
เอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีต่อผู้ร้อง ก็เป็นการยื่นภายหลังจากที่ผู้ร้อง
ยื่นคำร้องต่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องพิจารณาแล้ว จึงไม่มีผลต่อการพิจารณาวินิจฉัยคำร้อง
ในเรื่องนี้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสาร
ประกอบตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๓ กำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี การกระทำของผู้ถูกร้องจึงต้องตาม
มาตรา ๓๔ ซึ่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งอันเป็นมุล
กรณีตามคำร้องของผู้ร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายพรเทพ ศีลาแรง ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี
และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริงตามคำร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และประกาศ
คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑

ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓ ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง วรรคสาม วรรคสี่ และมาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง (๒)

นายสมชาย พงษ์ธา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ